

Предплати на „Діло“ для Австрії:		для Росії:	
на цілий рік . . . 12 р.	на пів рік . . . 6 р.	на цілий рік . . . 12 руб.	на пів рік . . . 6 руб.
на чверть року . . . 3 р.	на чверть року . . . 3 р.	на цілий рік . . . 16 руб.	на пів рік . . . 8 руб.
на чверть року . . . 4 р.	на чверть року . . . 4 р.	на цілий рік . . . 8 руб.	на пів рік . . . 4 руб.
на самі додатки:		на самі додатки:	
на цілий рік . . . 5 р.	на пів рік . . . 2 50кр.	на цілий рік . . . 5 руб.	на пів рік . . . 2 50кр.
на чверть року . . . 1 25		на чверть року . . . 1 25	
Для Відрізняючої, скарбової Росії:			
на цілий рік . . . 15 р.	на пів рік . . . 7 50 р.	на цілий рік . . . 8 75 р.	на пів рік . . . 4 37 р.
на чверть року . . . 4 37 р.		на чверть року . . . 2 18 р.	
на чверть року . . . 1 92		на чверть року . . . 0 96 р.	

Виходить за Львів щод Вівторка, Четверга і Суботи зрештою усе святі о 4-6 год понод. Литер. додаток „Бібліотечна найнам, повістей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 16-го і послідного для кожного місяця. Редація, администрація і енопеція під Ч. 44 уаця Галиця.

Всі листи, посидки і реклімація належить пересылати під адресою: редація і администрація „Діло“ Ч. 44 уа. Галиця.

Укопном не звертають тільки на попередке застережень.

Подинокое чело стоить 12 кр. а. в.

Огласення приймаються по ціні 6 кр. а. в. бть окдо отрокчи печатком.

Реклімація неопечатаній вблній бть порта.

Предплату належить пересылати еранко (найлучше почтовимъ переложомъ) до: Администрація часописи „Діло“ уа. Галиця, Ч. 44

Банк рустикальній.

Діло банку рустикального єсть по моїй гадці дуже важнимъ і дивує мене, що оно будить в нашой стороні такъ мало ініціативи. А пречт діло живиненне, діло дотыкающе матеріальнихъ інтересівъ нашихъ родимцівъ-селянъ, котрі безъ чужої помочи не зможуть випутатися в тихъ путь, які наложивъ на нихъ швидель керманічівъ банку рустикального. Діло тое не повинно отже бути для насъ рівнодушнимъ. Противно, мы повинні в першомъ ряді слідити бачно вє чинности личностей, котрі покликані чи непокликані прийняти на себе обовязокъ розвязаня запутаныхъ інтересівъ пок. банку, а о скільки ти чинности для довжниківъ-селянъ суть шкідливими, ихъ парализувати; а в другой стороні ставити отъ себе внесеня и обдумати средства, амвряючи до улєкшеня сумнои долѣ нашихъ братівъ селянъ.

Въ тій такъ важній справѣ належало-бъ на-теперъ полишити свары народній на боці а Русины съ тими Поляками, котрымъ доля селянъ не єсть такожь байдужною, повинні в тѣмъ ділѣ полукчатися и ділати разомъ для добра довжниківъ, — приходити имъ в поміч морально и матеріально.

Не належу до людей, котрі бажали бь видѣти довжниківъ звольнєныхъ вь обовязковѣ супротивъ банку прийнятыхъ; противно, хочу, щобы довжники свои звобовязаня після силъ доповнили. Але если съ одной стороны допомагають отъ довжниківъ доповненя всѣхъ, навѣть неморальныхъ и вь уставоу противъ лихвѣ вь колівияхъ стобячихъ звобовязань, и порушають вєв пружини, щобы цѣль свою осягнути, а вь другой стороны голосять передъ свѣтомъ, що ділають и для добра довжниківъ, а на ділѣ нѣчо не робять, и ще тыхъ, котрі о добро довжниківъ стараються, подобравляють за помочю своихъ гавєть о цѣли неморальній, то таке поступованье мусить обурити кожного, кто на справу задивляється здорово. Поступованье таке не доведе до діла, бо не охоронить вѣрителѣвъ, а принесе довжникамъ велику шкоду.

Щобы діло пок. банку рустикального по можности справедливо розвязати, и вѣрите-

лѣвъ банку не скривдити, и довжникамъ сплату ихъ тяжкого довгу улєкшити, потреба передовѣмъ знати: 1. докладний станъ пасивовѣ; 2. докладний станъ активовѣ покбї. банку.

До 1. Вь пасивахъ банку мусить бути означена точна рѣзняця межі звобовязанями банку, прийнятими на подставѣ статутѣвъ, а звобовязанями, котрі дирекція банку съ радоу надворчою приняла противъ статутѣвъ, отже на власне ризико.

До тыхъ послідныхъ звобовязань належить зачислити: а) выданіи листы довжній безъ гипотечного обезпеченя, б) суму програу черезъ дирекцію на биржи и в) суму позичковій зачисленій докотримъ личностямъ безъ гипотечи, а тільки на личный кредит. За звобовязаня ті, представляючи після деякихъ дневникѣвъ львовскихъ поважну суму, бо до повтора миліона, не повинні, бо не можуть, отповѣдати члену, т. в. довжники банку. Звобовязаня ті повинна доповнити вь цѣлости дирекція съ радоу надворчою и ц. к. правительственнымъ комисаремъ до рукъ неподѣльныхъ. Шкода велика, що комитетъ обывательскій подаючи свою програму, не подає до публичной вѣдомости докладну суму тыхъ послідныхъ пасивовѣ и не оголосивъ вь своій програмѣ, що пасивовѣ тыхъ пошуквати буде на винныхъ, до чого єсть обовязанымъ, если принявъ назву комитету обывательскогого и заявивъ, що ділати буде такожь для добра довжниківъ.

До 2. Вь активахъ банку мусить бути подана точна вартѣсть реальна, не идеальна, всѣхъ потекѣв, и правдива вартѣсть иншихъ нерухомостей и рухомостей банку. Бо якъ зачуваю, дирекція удѣляла позички и то значній — на гипотеку фикційну.

Доперва на тыхъ даныхъ можна уложити програму, бо на тыхъ доперва даныхъ можна вѣрнѣти, о скільки дадутся зреализувати вѣрительности банку, и кѣлько дѣстати можуть вѣрителѣ.

Програма комитету обывательскогого не приймаючи за подставу правдивого стану пок. банку, не може мати за-тымъ раціи быту. Бо вь отки-жь тая певнѣсть комитету, що потрафитъ зреализувати на стѣльки вѣрительности

банку, що 1. зверне правительству позичку 1,000,000 съ процентами; 2) що уплатить вь вильвѣвъ выловсаній листы и облигація вь процентѣ по 55%, и 3. що заплатить вѣрителямъ банку 3%, — если не знає реальної вартѣсти послѣстей, случачихъ за гипотеку вѣрительностямъ банку?

По моїй думцѣ (хотѣя „Gaz. Narod.“ готова назвати мене „варіованымъ“, якъ навала п. дра Мохнацкого вь Перемышля, менша о те!) гипотеки банку при найлучшихъ обставинахъ не варті бѣльше, якъ одну четверту часть сумы на тыхъ гипотекахъ уложиваной. И то ще пытанье, если се правда, що дирекція пок. банку удѣляла позички на гипотеку навѣть не существующую, и если зважится, що многіи довжники передъ заведенемъ книгъ грунтовыхъ часть грунтоѣвъ заставленыхъ продали, а банкъ по заведеню книгъ грунтовыхъ злишивъ вь речинци уставоу приписаномъ свое право заставу на тіи проданіи грунты зголосити, а черезъ те и свои права заставу на тіи вь поѣданье третыхъ осібъ перейшовшіи грунты утративъ.

Дежь зайде комитетъ при тыхъ обставинахъ съ своєю програмоу?

Плянь выходу вычитати можна межі стрѣчками поданой програмы: „Ты хаме правдоу ще чверть вѣку вь потѣ чола и весь „овощъ“ свои горкою праці отдавай черезъ „чверть вѣку менерамъ нещастя, щобы могли „при уживаню всѣхъ роскошей сего свѣта „прожити вь супокою надъ берегами синего „Дунаю и бѣлои Секваны рещу сего свѣтного „жия.“

Такий выхѣдъ предлагає тихцемъ комитетъ обывательскій, забираючись помалу на довгі лѣта до зреализованя всѣхъ звобовязань довжниківъ, а щобы осягнути тую цѣль, вызыває о помѣчъ репрезентации повѣтвой и цѣле обывательство, щобы приневольовали довжниківъ до плаченя довгѣвъ.

Але не досить того. До довжниківъ береса остро и правительство. Президія ц. к. намѣстництва относится до президія ц. к. высшего суду кравогого и завыває до выдана инетрукціи до судѣвъ першой инстанціи, щобы тіи: 1) не принимали до депозиту довгѣвъ, если довжники будутъ ихъ на рѣчь банку склада-

ти, и 2) признавали банкѣ вєв отсѣтки по 10% и такій-жь отсѣтки проволоки. Але Е. Е. баронъ Шенкъ, поступаючи по своій строгѣй справедливости и знаючи вь досвѣду, що справа пок. банку не вєсѣмъ чиста, отповѣдає президіи ц. к. намѣстництва, що жаданой инетрукціи выдати не може, а може лишь припоручити судамъ, щобы зголошующихъ-ся до нихъ довжниківъ поучали, що черезъ упадокъ банку, ихъ звобовязаня не згасли, и если такою инетрукціоу президія ц. к. намѣстництва буде вдолена, то ц. к. высшей судъ кравый готовъ выдати вь тѣмъ дусѣ окружниківъ до подвластныхъ ему судѣвъ. Президія ц. к. намѣстництва згодила ся хочъ бодай и на те, и подѣ 19 лютого 1884 до ч. 4127 выдавъ ц. к. высшей судъ кравый вь повышѣмъ дусѣ окружниківъ, а на вступѣ того-жь застерѣгса выравно противъ тому, яко-бы тымъ окружникомъ намѣряно подѣ вглядомъ юдикатуры выдывати упереджающе яке поученье.

Отже апелация президія ц. к. намѣстництва до ц. к. высшего суду кравогого повстала безъ пожаданого наслѣдку, и мы можемо мати надѣю, що нашъ суды, понявши задачу своего высокого становиска и зведнавши собѣ своимъ справедливымъ поступованемъ поважанье и довѣрие цѣлого краю, и вь тѣй справѣ пойдуть за голосомъ краю и за покривджеными, а не на руку властямъ администраційнымъ, котрі не знати вь якої причини мѣшаються вєсѣмъ неправильно вь правно-приватній отношеня, и не только черезъ своихъ делегатѣвъ завывають довжниківъ до уплачуваня ратѣ и довгѣвъ, гровачи имъ немилосердными а навѣть нашѣй процедурѣ незнаными средствами екаекудія, але надто впывають на выбѣрѣ делегатѣвъ на загальній вѣборѣ членѣвъ пок. банку, маючи отбутися 26 с. м. у Львовѣ, якъ се мало мѣсце 12 с. м., де я упрошенный намѣрявъ старатися о мандатѣ, але мои забѣги вь тѣмъ вглядѣ ударемненій зѣстали впываемами ц. к. староства.

Зъ того видно, що вєв вильвовѣ сферы, якъ политичній, такъ и автономичній мають складатися, и на ділѣ складаются на те, щобы отъ довжниківъ все выдусити, а заткати не насыченій горла вѣрителѣвъ.

Намъ не годится про-те тѣй справѣ при-

Одна карточка зъ исторіи нашої народной школы.

Отъ давна, ще отъ самого 1848 року при выкли мѣ слухати голосній жалобы польскихъ панѣв и педагогѣвъ на те, що рускій хлопѣ до просвѣты дуже неохѣтній, вакладаню школѣ противный, а ще противныйшіи ихъ оплачуваню. Правда, нынѣ, коли сама дѣйстнѣсть ажъ надто выразно бє вь очи такимъ фразамъ, — они замовкли, або коли и повторият ся надто же арками либералами, то хіба про праекито. Але ва то минувшѣсть тая малюває иже такъ, якъ то для паньского гонору найотповѣднѣйше. Хлопѣ нынѣ бѣднѣй — чому? Бо не вмѣвъ покористватися наданомъ ему свободоу, попавє вь руки лихварямъ та швидерамъ. А не вмѣвъ покористватися свободоу — чому? Бо выйшовъ вь подѣ панцины темный и пьяный. А выйшовъ вь подѣ панцины темный и пьяный — чому? Бо не хотѣвъ просвѣчуватися!

Паны-дѣдичѣ, тіи правдивіи батьки его, старались що-силы о вакладанье школокъ, о приучуванье лѣнивого хлопа до трудолюбія (и певно, бо букомъ!). — та що-жь, коли така иже натура того хлопа, що всей благодатній стараня отскакують отъ его твердой шкѣры, якъ горохъ отъ стѣны. „Nasz хлоpek“ — писавъ 1842 р. гр. Казимиръ Красицкій вь своѣмъ „Меморіалѣ вь справѣ отнѣснои подданьскій“, призначендмъ до сойму етанового*) — „nie widzi potrzeby pracowania więcej nad to, co jest konieczną potrzebą, powinnością“. Чи диво ватымъ, що коли навѣть буками годѣ було велувати того хлопа, щобы працювавъ повышъ потреби и повышъ силы свои (конечно, не для себе!), — то вже й сугубыми буками

годѣ було всилувати его, щобы вчинивъ? Чи диво ватымъ, що помимо „najszczęśliwychъ чєсєи“ и найусильнѣйшихъ старанъ панѣвъ хлопѣ оставєся темный вь власной охоты и волюѣ самъ ити, ще й дѣти слати до коршмы, нѣжь до школы? Паны анѣ тому, анѣ вєвмъ слѣдующимъ вь того выплышимъ нуждамъ вѣчѣгѣсьнєно не винній!

Такъ нынѣшній либералы перуть гоноръ своихъ предковъ, панциняныхъ панѣвъ вь перѣдѣ 1848 року. „И многіи прельщуютъ“, — скажемо съ письмомъ святымъ. Бо при близѣмъ оглядѣ, на нещастье щєває якоє той патриархальный нимѣ, и панциняній либералы показують намъ далеко не вь такѣмъ принадномъ свѣтлѣ, якимъ хотѣли-бы а posteriori облити ихъ вдячній ихъ потомки.

У насъ подѣ рукоу два докумєнты вь початку 1840-ыхъ роківъ, котрі дуже гарно доповняють взаимно и ярко характеризуютъ погляды на справу освѣты народной вь одного боку панѣвъ, а вь другого боку мужиковѣвъ панциняниковѣ. Характеризуютъ они такожь и либерализмъ панѣвъ, котрый инакше проявивєся на словахъ, а инакше вь дѣлахъ. Одинъ вь тыхъ документѣвъ, се згаданый вже меморіалъ гр. Каз. Красицкого, а другій, се жалоба селянъ вь Залуча надѣ Черемошемъ, внесена до деканату городенскогого вь справѣ сельской школы, писана дня 29 жовтня 1841 року. Отже оба докумєнты майже рѣвночасній. Послухаймо, що они кажутъ. Наводжу попередъ всего тыкаючий выхованя народного уступѣ вь меморіалу гр. Красицкого вєсѣмъ дословно:*)

„Аby wszystkie požądane odmiany mogły byдъ добрымъ уwiecznєне skutkiem, potrzeba зwrѣтєć uwagę na moralne ludu naszego ukształcenie. Nie wiele, nawet bardzo mało w tym względmъ zrobiono. Umysłowe prowadzenie па-

zszego chłopka zostawione jest jego ciemnymъ rodzicom; szczęśliwy jezeли go pacierza i niezбєдnychъ formъ religijnychъ nauczą. Zaprowadzone szkoły nie wywierają dobrego skutku na ogѣł; niech by szczegѣlnie utalentowani з тыхъ корзystalі. sposobiącъ się do wyższychъ zawodѣвъ; dla ogѣлу бєдą dostateczne szkѣłki parafialne religijne, gdzie бєдзє świętymъ obowiązkiemъ duchownychъ wpaјacъ od malєnkości ludowi wyobrazenie religii, moralności, obowiązkówъ każdego człowieka względemъ społeczeństwa, powinności, które наі wklada jego stan, zamiłowanie pracy i porządku. Tymъ sposobemъ mniejszymъ kosztemъ daleko więcej zrobi się dla ludu w kraju, niżeli terazniejszymъ, gdzie wiejskie dzieci coє niewiele nauki в школахъ posłuchawszy, nabierają tylko nienawiści do swego stanu, sądzącъ się byдъ usposobionemi do czegośъ wyższego, а nie mającъ dosyć rozsądku badać swoje siły, в різне пuszєją się zawody, в которыхъ на coraz nowe trafiająє przeszkody, szukają przyczynъ zwicниєcia swychъ celѣв в istniejącychъ stosunkachъ społeczeństwa. Stądъ nieukontentowanie, urojenia nowychъ teoryj, sekretne i jawne towarzystwa, rozruchy i t. d. Szczęśliwy taki, który doєє wczєsnie przyjdzie do upamiętania, by rzuciwszy на bokъ miłosć własną do dawnego wrѣcić stanowiska.“

Кто отгадає вь тыхъ слѣвѣ, чи либералъ гр. Красицкій, на которого меморіалъ нынѣшній Поляки часто покликуються, якъ на першій до несельй фактѣ еманципаційного змаганя панѣвъ. — чи отъ хоче народной школы, чи нѣ? Менѣ здаєся, що отъ ви не хоче, бо при тыхъ „szkѣłkachъ parafialnychъ“, о котрыхъ отъ згадує, нема бесѣды анѣ о учителяхъ (ихъ мѣсце вступаютъ у него священники), анѣ о науцѣ читаня, писаня и т. д. Намъ здаєся, що вь шкѣлахъ съ такими цѣлями, які имъ 1842 року хотѣвъ приписати гр. Красицкій, найлучшими учителями були-бы паньскіи „экономы съ канчуками“, бо тіи найлучше и найдосаднѣйше могли були повчити подростѣюще

поколѣньне о „повинностяхъ ихъ стану и обывакахъ вглядомъ społeczeństwa“, т. в. вглядомъ панѣвъ.

Мѣжь тымъ хлопы, тіи темні, уперті, непокорній, консервативній и пияні хлопы, хотѣли чогось иншого, якъ „морального выхованя“ и вповня почутя своихъ тяжкихъ повинностей. Они хотѣли й розумного выхованя, якъ се видно вь слѣдующего докумєнту, котрого ту докладну копію подаємо, залишаючи вєв отѣтнєи бесѣды и правопеи:*)

Пречестнии оуридъ намѣстничє греко: катѣ: Городенски и надзерателю шкѣлни.

Громада наша сама поклала школѣ и обѣцалася платити оучителєви, и платитъ ави нашѣ дѣти оучнѣ читати, спѣвати и писати, и 15 лѣтѣ ми сами школѣ вѣднєнокъ оутримѣємо, и дѣти послалансами, низнати цєса значить же нашѣ теперѣшнѣ дѣдичѣ нилубятъ на (?) нашѣ школѣ.

1. Заразъ такъ прийшли Е: Е: П: Яйвасъ, Григора Бєвєдѣкъ котрый в Княжѣвѣ дѣвѣвѣ, и дѣти зачакъ оучити казали зловити зъ рекрѣтами; хоць вѣкнѣ горбаты кричлани на него, же безъ оповѣди панской оучитъ дѣти, а же вѣкнѣ казавъ же тое для того робитъ же мѣ Дѣхѣвни каже, вниго и кайдани вкѣвакѣ.

2. Сего рокѣ нашего оучителѣ Данилѣ Бєвєдѣкѣ котрий 4 роки нашѣ дѣти оучитъ, пѣславъ Дѣвѣрскіиу слѣгѣ зъ Бѣтѣтомъ вь нѣчи до школы, запровадивъ вѣдѣрѣ, а рано вѣзѣ до арштѣ, и межє рекрѣтами окѣвѣвѣ; а належитъ ави сєєъ зоставитися вь громадѣ и оучитъ дѣти; ко вже трохъ вратѣвѣ вь жєвнѣкрахъ: до сего разѣ таке нивѣрѣвлани пани нашомѣ оучителєви, ажъ теперѣшнѣ

*) Меморіалъ той находится вь библиотечѣ Оссолинскихъ, рукописъ ч. 2843.

*) Цитована рукописъ Оссолин., ст. 5—6.

*) Бѣть се звичайный подѣ аркушь паперу; письмо кирильске, гарне и выразне, — только одно слово (у насъ вь скобкахъ) збѣдло до непѣзнаня.

дарь, макуїй трохъ сьмьовъ-парубковъ, охочихъ до читаня, отступивъ на тую цѣль свою цѣлу хату и тутъ отбулоя откритые читальнї днѣ 2. л. о. м. На тое торжество прибули зъ Тернополя п. профессора Олександръ Барвѣнскій, Левъ Рудницкій и Петро Левицкій. По вечерни збрався народъ такъ численно, що не въ хатѣ а на дворѣ, подъ шумою говорили бесѣдники. По вступной бесѣдѣ мѣсцевого пароха, въ котрой повѣстувъ агромадженихъ и заохочувъ до вѣтривости въ розпочатомъ дѣлѣ, забравъ голосъ п. Ол. Барвѣнскій и въ довшой бесѣдѣ выказавъ важность и потребу читальнї. Пригадавши зъ исторїи, якъ то бѣгъ найдавнѣйшихъ часовъ предки нашїлучили разомъ для отпирани всякихъ вороговъ, вказавъ на темноту и убожество народа, яко найбільшихъ нашихъ теперѣшнихъ вороговъ, котрыхъ только полученными силами, черезъ читальнї и товариства якъ „Народна Торговля“ побороти можна. Потомъ мавъ выкладъ п. Л. Рудницкій, въ котромъ оновѣвъ долю нашего народа отъ найдавнѣйшихъ часовъ, якъ панували князї, якъ Русь досталася подъ панованье Литвы и Польщѣ, якъ козаки боролися за права и свободу народа и якъ при розборѣ Польщѣ, прилучено Галичину до Австрїи. Ту подъ оубкою нашего Монарха, котрый надавъ краямъ своимъ конституцію, вольно намъ розвивати и працювати въ душѣ народномъ, кобы мы лишѣ умѣли зъ прислугующихъ намъ правъ користати. — По тѣй бесѣдѣ отовѣрено „многая лѣта“ цѣсаревя, а дальше гостямъ прибувшимъ на торжество и членамъ читальнї. Для снѣзеной поры не могли мы вже почути отчиту п. Левицкогю, бо гостѣ мали отѣхати до Тернополя поѣздомъ, тожъ поѣшли теперъ члену читальнї до хаты и выбрали зѣ помѣжи себе выдѣль, въ складѣ котрого вѣшли: Ром. Волянцевъ, яко голова, о. Кароль Перепелинскій яко заступникъ, Евст. Садовскій яко секретарь, Мих. Хома яко касїеръ и Сим. Сидяга яко бібліотекарь. Заступниками выдѣловыхъ выбранї: Мих. Волянцевъ и Волод. Валей. Членовъ записалося 40, але есть надѣя, що ще богато прибуде. Выдѣль ухваливъ предлачувати газету: „Дѣло“, „Батьковщину“, „Зеркало“, „Зорю“, „Господаря и Промышленника“, „Руку Раду“, „Науку“ и „Gwiazdkę i Cieszyński-y“, и вписати читальню въ члены Просвѣты и общества Качковского. На умѣщене читальнї отступивъ Симеонъ Сидяга свою хату, де будутъ могли члены каждого вечера сходитися читати. Такъ отже початокъ до доброго дѣла зроблений, а отъ самыхъ Борчанъ залежати буде, чтобы то дѣло не упало але противно, росло и крѣпилось. Коло заснованя его наибольше заходився честный господарь Симеонъ Сидяга, ему-жъ за тое и належито прилюдна подяка. *Одинъ зъ гостей.*

— Перша снѣлка христїанскихъ кравцѣвъ завязалася у Львовѣ и отворно 15 с. м. свѣй магазинъ при улицѣ Гетманской. Снѣлка ся повстала наснѣдомъ того, що жидовскї купцѣ у Львовѣ завозили лиху одѣжъ зъ Вѣдны або и на мѣсцѣ фабрикавалъ и продавали по такой цѣнѣ, що поряди и свѣстни кравцѣ не могли выдержати ихъ конкуренци и чимъ разъ больше упадали, а зъ другой стороны кушующий у сихъ купцѣвъ товары доставали за добрый грошъ такъ лихий матерїалъ, що лишъ завсѣгды наражалася на страты. Завязавшася снѣлка хоче отже зъ одной стороны завѣщати цѣлковитому зьубожно лѣвовскихъ кравцѣвъ, а зъ другой знову ратувати и кушующихъ отъ стратъ, якї поносятъ черезъ обманъ подъ предлогомъ солидной фирмы. Щастъ Боже въ розпочатомъ дѣлѣ!

— Владимиръ Наумовичъ, сынъ о. Ивана Наумовича померъ въ ночи зъ 21 на 22-ст. ст. лютого въ Сельци подъ Холмомъ въ Россїи, де въ послѣднихъ часахъ проживавъ у свояка протоіерея о. Ивана Киричянского. Покойникъ померъ съ повною свѣдомостою написавши ще передъ тымъ два письма, одно до своей сестры а другое до генералши Л—ов. Пок. Володимъ зъ бувъ студентомъ въ петербургскомъ университетѣ на факультетѣ восточныхъ языковъ, а сего року задумавъ стати священникомъ. Невагомъ бувъ-бы вже приступивъ до богословского испыту въ холможкомъ семинаріи рѣвночасно съ воспитанниками покочившими тамъ повный курсъ богословїа. Похоронъ отбувся 23 ст. ст. лютого при участї священниковъ зъ Холма и окрестности.

— Галицкї робѣтники въ Россїи. Шо року весною заѣздытъ зъ Россїи, именно зъ Волынї, Подѣла а навѣтъ Беессарабїи и правобережнои Украины агенты польскихъ панѣвъ-помѣщиковъ и вербууютъ множество робѣтниковъ Русинѣвъ зъ оторѣвъ Станиславова и Коломыйщины до полевыхъ и лѣсовыхъ робѣт. Помынувши вже, що стороны сї позбѣстятъ безъ робѣтника, бо люди выходятъ сотками, забравши иногда съ собою жѣнки и старшї дѣти и змушуютъ тымъ опособомъ галицкихъ влстителейъ большыхъ посполостей справляжувати суды Мазурѣвъ и колонизувати нами рускїй край; помынувши и то, що власна земля свѣхъ робѣтниковъ-выходцѣвъ пустѣе, бо они лѣшакъ господарство на Боже провидѣнїе и на волю добрыхъ судьбѣвъ; але найважнѣйше есть то, що нашї робѣтники бувають въ Россїи страшно вызыскуванї. Мы знаемо зъ досвѣду, що робѣтники зъ Станиславовского, переходячи на Волынѣ або на Подѣль, оплачуются своимъ агентамъ за скорѣ перепущенїе черезъ границу въ той опособъ, що каждый робѣтникъ мусятъ принести съ собою для агента тонку соли, котра тамъ має досыть значну вартость, позаякъ въ снѣхъ сторонахъ продаютъ лишъ соль морскую, гѣржаву або темну камѣнну. Робѣтники полевї

робятъ въ жива за снѣбѣ. Збѣжа сего они нѣякъ съ собою забирати не могутъ и мусятъ его продавати такъ въ Россїи и то безисередно своимъ агентамъ далеко назше, якъ збѣже платится, даючи имъ значный оубогъ за всякї мнѣмї выгоды. Про жительство ихъ на заработкахъ нема що и говорить. Они жють масами въ нездоровыхъ и радше до хлѣбовъ подобныхъ „казармахъ“ середѣ всякой нужды и живלותъ нездоровыми отравами, отъ чого десятками гинуть на тѣвѣ и гнилу пропасти. Зачуваемо теперъ, що нашимъ окружнымъ властямъ припоручено предприняти противъ сего експлоатацїи строгї мѣры законныя, состоящї именно въ выдаваню паспортѣвъ и перепустокъ за границу якъ такожъ въ строгѣмъ нагляданю за заграничными агентами, вызыскающими нашихъ робѣтниковъ. Нашї Ви. отцѣ духовнїи повиннѣ зѣ взгляду якъ на самыхъ робѣтниковъ такъ и на загалнѣ добро Русинѣвъ отаратїио всеми силами отклонювати нашъ народъ отъ такихъ дуже двозначныхъ вартостей предпрїятїй, при котрыхъ робѣтники далеко больше морально и физично тратятъ, якъ зыскують матерїально.

— Чеснїй патриотизмъ. Чехи, проживающї въ Россїи, именно въ Царствѣ Польскомъ и заходно-подуневомъ краю, выбраются цѣлыми масами отъ концемъ о. м. въ подорожъ до Праги, чтобы побачити въ столицѣ своего краю народный чешскї театр. Подорожъ тая потравае десять днѣвъ.

— Редакцїя „Kurjer-a Lwowsk-ogo“ переходить по довшихъ переговорахъ подъ редакцїю п. Генрика Реваковича. Дотепершнїй отвѣтъ редакторъ „Kurjer-a“ п. Людвикъ Масловскї уступае вже съ завтрѣшнымъ днемъ.

— Въ справѣ п. Мышуги противъ п. Фрилинга отбулася въ четверъ апелляцїна розправа. Трибуналъ зменшивъ кару вымѣрену першою инстанцїю п. Фрилингову зъ мѣсяца на 8 днѣвъ арешту, а п. Мышугу отославъ съ жаданемъ звороту коштовъ лѣченя и вынагорждения за боль на дороге цивильну. П. Мышуга числитъ особѣ отшкодованя около 1000 зр.

— На Руску Буроу въ Тернополи впынуло въ лютомъ с. р. 1) Донлаты за питомцѣвъ 54 зр.; Ред. „Дѣла“ 50 кр.; отъ безименого дателя зъ Сокала 1 зр. 86 кр. — За Выдѣль: *Дрз Лучаковский.*

Вѣсти епархїальнї.

Зъ АЕпархїи Львовской.

Въ пропозицїю принятї І На Кїйданѣвъ чортковского дек., І Ант. Рудницкїй кап. зъ Козѣвки, ІІ Пет. Косовичъ, пар. зъ Оссовецъ, ІІІ Ив. Дымушевскїй, сотр. зъ Чорткова; 4) Александръ Левицкїй завѣдат. Ярмаковки, 5) И. Маркевичъ кап. зъ Хрѣнева, 6) Ив. Жегаловичъ, кап. зъ Завидча. — ІІ На Товмачѣ І Ив. Партыцкїй пар. зъ Торговицѣ, ІІ Айталь Витошанскїй пар. зъ Делятына, ІІІ Климен. Дзеровичъ пар. зъ Топорова; 4) Ант. Кульничкїй пар. зъ Бортникъ, 5) Игн. Ильничкїй пар. зъ Подлечарѣ, 6) Ив. Макаревичъ пар. зъ Сваричева, 7) Александръ Книгвичкїй пар. зъ Залѣцькѣ, 8) Порѣ. Ступницкїй, завѣд. Товмача. — ІІІ На Болехѣвъ: І Ив. Озаркевичъ, пар. зъ Белелуѣ, ІІ Ив. Юркевичъ, пар. зъ Германова, ІІІ Кир. Гаморакъ, завѣд. Стецевя.

Введенїи оо. 1) Иосифъ Цегельскїй яко капелянъ въ Подусовѣ; 2) Емил. Кушакъ яко парохъ Ольхѣвца; 3) Ив. Кудрикевичъ яко сотрудникъ въ Нырково; 4) Стеф. Лесюкъ яко сотрудникъ въ Вѣломъ Камени; 5) Ив. Шинтко яко завѣдатель Волцнева, (по увольненю о. Вол. Дорожянского яко пароха).

Презенту получивъ о. Левицкїй Северинъ зъ Джурова, на Городечку.

Канон. интитуцїю получили оо. 1) Несторъ Соневицкїй на Горошову; 2) Григ. Гуменный на Рожанку, дек. скѣльского; 3) Корн. Соловскїй на Перемышляны.

Душ. посады получили оо. 1) Володим. Микитка завѣдательство Яленковатого; 2) Юл. Твардѣвичъ завѣдательство Якимова.

Завѣданїи до канон. интитуцїи оо. 1) Иосифъ Курмановичъ на Новосѣлки загалничї; 2) Мих. Скородинскїй на Пѣдмихайлѣ.

Запомогу 50 зр. зъ фонду религ. получивъ о. Нак. Огоновскїй, сотр. въ Чернівцахъ.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— Александръ Плешевичъ, правникъ, упокоився днѣ 4 марта с. р. у своего отца Василя Плешевича, пароха въ Верхратѣ. Вѣчна ему память!

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручае
Порошокъ дамскїй парижскїй по 50 кр.,
Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и власного выробу по 40 кр.

Подяка

Неумолима смерть забрала менѣ наилучшого мужа, найдорожшого отца родины. По короткѣй болѣзни уснувъ сномъ праведнымъ днѣ 24 лютого (7 марта) с. р. бл. п. о. Иванъ Туркевичъ парохъ въ Книгвиччахъ въ 78-омъ роцѣ жизни, а 56-томъ священства, а похороны его отбулися 28 лютого (11 марта) с. р. Единоко отрядкою въ

томъ тяжкомъ горю для опечаленныхъ сердець вдовы и осиротѣвшихъ дѣтей було щире сочувство зъ стороны численныхъ участвниковъ сумногю обряду похоронного, на котрый прибули громадно майже всея. Отцы кондеканальнї покойного, численнї родни и други навѣтъ зъ далекихъ оторѣвъ, парохїане зъ Книгвиччѣ и Загоря, межї котрыми перебувавъ покойный вверху 51 роковъ, трудячись яко примѣрный священникъ въ виноградѣ Хростовѣмъ, а прибули охотно, чтобы своимъ присутствомъ авеличати той сумный обрядъ, чтобы отдати послѣдну услугу и честь памяти покойника, за що складаю всемъ сердечну подяку и широ-руске — Спаси Богъ!
Книгвиччѣ 1 (13) марта 1884.
Кристина Туркевичъ, вдова, именемъ цѣлой родины.

Съ симъ числомъ розсылаеся Въ предплатникамъ „Библіот. найзн. повѣстей“ 9 и 10 аркушъ „Золотого Чоловѣка“ пов. Мавра Юкая.

Жельзничнї поѣзды.
Отъ 1 червня 1883 послѣа годниника львовского.
Отходятъ зѣ Львова.

ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 50 вечеромъ поѣздъ послѣднїй, о год. 4 мин. 5 рано поѣздъ особый, о год. 5 мин. 9 по пол поѣздъ мѣшаный и о год. 6 мин. 35 -vd по поѣздъ локальный.

НАЙНОВѢЙШЕ ВЫНАЙДЕННІЙ АПАРАТЪ ДО РОБЛЕНА ДРОВКЪ ВЪ ПОЛОТНѢ И СУНГѢ
выробокъ на годину 60 дровкѣ.

Замѣну и всяку направиу машинъ до шитя всѣхъ системѣвъ, човенцѣвъ, частї складовї, голки, оливу до машинъ поручае

„БЕСТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ“
образокъ зъ галицкого жита, исписавъ Василь Барвѣнокъ, стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., съ пересылкою 90 кр.
Дѣстати можна въ администрацїи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигїйской.

„Скошеннїй цвѣтъ“
образокъ зъ галицкого жита
Василя Барвѣнка.
Цѣна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.
Дѣстати можна въ администрацїи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигїйской.

Жадне средство до нынѣ не показалося такъ спасительнымъ противъ кашлю, хрыпки, замуления флегмою, нежити и т. д., якъ зъ вусколатномъ бабки робленїи и задла своего певного и скорого наслѣдку высоко цѣненїи

Вонбоны бабковї
Виктора Шмидта & сынѣвъ въ Вѣднї. (9—12)
Правднїй тѣлько въ Аптекахъ и у Кароля Балабана и Ст. Маркевича во Львовѣ.

Пошукуе мѣся
до заряду въ рускомъ домѣ вдова образована и разумѣща добре жѣноче господарство и веденне дому. Влѣзша вѣдомѣсть въ Редакцїю. (3—3)

ДО ЧЕРНОВЕЦЪ: о год. 6 мин. 30 рано поѣздъ послѣднїй, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 30 по пол. поѣздъ мѣшаный.
ДО ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ головного двѣрца о год. 6 рано поѣздъ послѣднїй, о год. 12 мин. 38 рано по пол. поѣздъ мѣшаный.
ДО СТАНИСЛАВОВА: на Стрѣмѣ, рано о год. 5 по пол. поѣздъ мѣшаный; вѣч. о год. 7 мин. 10 по пол. поѣздъ мѣшаный.
ДО ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ двѣрца Подволичского о год. 6 мин. 10 рано поѣздъ послѣднїй, о год. 11 мин. 10 вѣч. поѣздъ мѣшаный.

ЛѢЧЕНЬЕ РАДИКАЛЬНЕ
всѣхъ **ХОРОБЪ** нервовыхъ и епилептичныхъ и **ХОРОБЪ ТАЙНЫХЪ** всякого рода
можно одинокою методою безъ ушкодження здоровья.
Гонораръ платится ажъ по цѣлковитомъ выздоровленю.
Dr. Prof. **A. MALASPINA**
членъ многихъ товариствъ науповныхъ
236, Rue de Bergu, à PARIS
Порозумѣватися черезъ корреспондентю.

Найновѣйшїй и поправленїй
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
съ гварантїю 5 лѣтъ.
Тыждневїй раты 1 зр. або послѣа умовы.
Кѣлька сотъ где инде купленыхъ машинъ пересылае рокъ-рѣчно до мене П. Т. Публика для замѣны на машины практичныя и поправнїи.
Шумнїя анонсы заграничныхъ фирмъ и множество агентѣвъ, котрї крутятся по краю, зводять неосторожныхъ тандитными машинами подъ назвою „Оригинальнїй“, хоть така машина зѣпоуеся — нѣжъ сї еще й оплатится (ратами), шне тяжко и шкоднть здорюлю. (43—52)

СКОРОХОДЫ
(Велопѣды)
для хлопцѣвъ 5-ти до 15-ти лѣтъ.
Скороходы сї оутъ съ тремя колесами, цѣльмъ легкїи, дуже тревалї, хороши и густовїи; можн ихъ уживати и въ компанїи и на дворѣ — и суть дуже кориснїи для выробоченя силъ физичныхъ у мальчицъ.
Цѣна зр. 14, 16, 18.
При высылцѣ 50 кр. опакованье.

Иосифъ Иваницкїй
механикъ и спеціалнсть во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

Складъ фабричннй красокъ, лякерѣвъ, помостѣвъ, дуктѣвъ хемичныхъ заразомъ и торговля матерїаломъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ
во Львовѣ, Ринокъ поручае

Краски олѣйнїи
завѣсьмъ готовїи до ужитку, до мальвованя дверей, оконъ, помостѣвъ, даховъ, домѣвъ, огородовыхъ заградѣвъ и господарскихъ, зваридѣвъ рѣльничихъ и т. д.

КРАСКИ олѣино-лякеровїи и бурштиново-лякеровїи
масу до запуска помостѣвъ власного выробу, найлѣпшого рода лякеръ до помостѣвъ, лякеръ до шкѣльныхъ таблицъ найдобрѣйшїи лякеры повозовїи правднїи англїйскїи зъ фабрикъ Wilkinson, Peacock and Clark въ Лондонѣ, всякого рода лякеры до рѣбѣвъ внутрїшнихъ, влїпныхъ, деревя, эселяза и шкѣръ.

Краски сухї всякї роды:
анилиновїи, до крашеня лѣсъ и матерїи, друкарскїи, броннїи (золотыи порошкѣ), золото въ аркушахъ, рѣстннїи въ пльмѣ, для переплетчикѣвъ, тушовїи акварелей въ гуаичкахъ и лѣвочкахъ, акварелей вохкїи въ трубочкахъ и мушляхъ, до мальвованя порцеланъ, олѣйнїи въ трубочкахъ до робѣтъ артистичныхъ.

Средства до ретушованя, олѣйки и вернїкомы до робѣтъ артистичныхъ, пензлїи, малерскїи полотна, палеты сталюги и всякїя прѣборы до мальвованя и рисованя.

Артикулы для фѣльварковъ:
Смаровило до желѣзныхъ осей, олѣйна до машинъ, теръ газовїи, поментъ и гипсъ, кнїтъ, асфальтъ, антимерузіонъ, карболовий квасъ и другїя средства дезинфекцїи.

Приряды пивничнїи
Шпунаты и чопы до бочокъ, корки до бутылкѣвъ, капелѣ до бутылкѣвъ, маса до лякованя бутылкѣвъ, машинны до коркованя бутылкѣвъ, тирбушоны, машинны до мытїа фляшокъ, пышы до бочокъ.

Артикулы гумовїи
кнїшки гумовїи до газу а до воды, вина, пива, квасу; пльмїи гумовїи и пр.

простирала гумовїи.
Пасы до машинъ и молотѣвъ и лѣпшихъ шкѣръ бельгїйскихъ и швейцарскихъ.

Гурты до машинъ, вужѣ новїи Рурїи цинови и оловнїи.
Шрѣтъ, лѣтки и култѣ.

Порошонъ на комахѣ и мошѣ, такъ же комахѣ, камфорѣ и перлахъ.

Артикулы тоалетовїи, мыла тоалетовїи, экстракты, Eau de Cologne, лѣйки и помады.

Лѣкъ до печатаня.
Чернїло до писаня, до тисненя, черное, сїне, хорне, до автентїи и автографичнїи.

Краски до печатокъ, гума и розцупченїи.

Кнїтъ до скла и порцеланнїи.
Смаровило непрамакатнїи шкѣру.
Смаровило на колѣтѣ о бѣвъ ужитку.

Толицѣ до оружїи.
Лякеры до чѣбѣвъ хорнїи, мѣшанїи и мѣшанїи.

Чернїло до шкѣръ.
Аплетура до ковсервованя шкѣръ.

Все по найодешнїишїи цѣнѣ Цѣннїки спеціалнїи на ижданїи и франсо.

При замовленїяхъ за тою проситѣ о примыслѣ пошты, котра выстарчила-бы хоть на чѣмъ тамъ и наладъ коштовъ пошты на случай недобрїи посылкы.

Отъ осени року 1884 въ снѣмъ домѣ Ринокъ 4.